

Nr 21.

Av herrar **Lundqvist** och **Thorell**, *angående åtgärder för begränsning av importen av gädda och gös.*

Få befolkningsgrupper torde ha drabbats hårdare av den senaste krisen än vår fiskarebefolkning. Denna befolkning levde ju redan förut under mycket knappa ekonomiska villkor, varför den inträdda försämringen i dess försörjningsmöjligheter i många fall blev ödesdiger. Statsmakterna ha visserligen genom åtskilliga åtgärder sökt lindra krisens verkningar för fiskarena, men ännu kan dock icke depressionen inom fisket på långt när anses övervunnen.

Vad som framför allt vållade det nödläge, vari våra fiskare råkade, var det starka prisfallet på saltvattensfisk av olika slag. Söt- och brackvattensfisk såsom gädda, gös och sik m. fl. slag höllo sig däremot tämligen väl uppe i pris. Under de senaste åren ha emellertid prisen även å dessa fiskslag hastigt sjunkit. Huvudsakliga orsaken härtill är utan tvivel den fullkomligt hejdlösa import särskilt av gädda och gös, som numera äger rum från Finland och Estland. Detta förhållande torde bäst belysas genom några sifferuppgifter.

Sveriges egen fångst av gädda uppgår troligen till omkring 2,000,000 kg. och av gös till något över 300,000 kg. per år. Under åren närmast världskriget infördes årligen 350,000—400,000 kg. gädda men praktiskt taget ingen gös. Under samma tid exporterades omkring 200,000 kg. gädda och 67,000 kg. gös per år (huvudsakligen till Tyskland). Redan ett par år efter världskriget uppgick importen av gädda till över 600,000 kg. per år och har sedan ytterligare starkt ökat, så att den år 1934 (det sista år för vilket statistiska uppgifter föreligga) steg till ej mindre än 846,718 kg. Beträffande gösen äro motsvarande siffror än mera nedslående. Några nämnvärda kvantiteter av gös började ej införas förr än år 1924. Sedan har emellertid importen av detta fiskslag år från år ökats i allt snabbare tempo och uppgick 1934 till ej mindre än 539,450 kg., alltså en kvantitet, som långt överstiger vår egen fångst av denna fisk. Samtidigt med att vår införsel av dessa fiskslag ökats i så oerhörd grad, har exporten av dem praktiskt taget upphört och uppgår nu endast till ett eller annat tusental kg. per år.

Sedan prisen någorlunda stabiliserats efter världskriget var partipriset år 1925 å saltsjögädda 1,44 och å gös omkring 1,50 kr. per kg. År 1934 hade motsvarande pris sjunkit till 92 öre och omkring 1 kr.

Det är uppenbart, att denna ogynnsamma utveckling ej länge kan fortgå, utan att de talrika fiskare, som till väsentlig del livnära sig av fiske efter söt- och brackvattensfisk, måste överge sitt yrke. Från fiskarehåll har också gjorts ett flertal framställningar om åtgärder för en begränsning av denna omätliga import. Hittills har dock intet åtgjorts i denna sak. Det är möjligt, att han-

delspolitiska hänsyn lagt svårigheter i vägen för begränsning av denna import. Det måste emellertid i så fall anses anmärkningsvärt, att samtidigt som fiskarens begäran om importbegränsning hittills förklingat ohörd, mycket kraftiga åtgärder vidtagits för att nedbringa importen av kött, fläsk och slaktdjur. Vad som är möjligt att genomföra beträffande införseln av dessa senare varuslag bör dock, åtminstone utifrån sett, även vara möjligt beträffande importen av fisk.

Med anledning av vad här anförts få undertecknade hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning rörande vilka åtgärder som böra vidtagas för begränsning av importen av gädda och gös.

Stockholm den 11 januari 1936.

R. Lundqvist.

E. Thorell.

I motionens syfte instämma:

T. V. Lundell.

Nils Holmström.

Erik Laurén.

Bj. Holmgren.
